

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

22 ינואר 2023

לפני

אב בית הדין, כב' השופט דורון יפת
נציג ציבור (עובדים) מר יעקב ששפורטה
נציג ציבור (מעסיקים) גב' רונית ירדן

התובעת

י. עמית מערכות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד הדר כהן

הנתבעים

1. אולג ליינגבורד
2. טכניקה ס.מ. בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד פבל מורוז ומיטל וקנין גולד

פסק דין

האם הנתבע 1 הפר את חובות האמון כלפי התובעת, היא מעסיקתו לשעבר? אם כן, האם התובעת זכאית לסעדי ציווי, כמו גם לסעדים נזיקיים כספיים על סך כולל של 1,000,000 ₪ מכוח חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999? והאם הזכאות קמה כלפי הנתבעים בצוותא חדא, או שמא כלפי הנתבע 1 בלבד? אלו השאלות המונחות לפתחנו בתביעה שהוגשה כשנה לאחר סיום העסקתו של הנתבע 1 בשורות התובעת.

רקע עובדתי ועיקרי ההליך

1. התובעת – חברה בבעלות האחים יונס – אמנון ומיכאל, העוסקת בתחום הזכוכית והאלומיניום. התובעת עוסקת בייצור דלתות וכן עוסקת בייבוא ושיווק של מוצרים שונים בתחום האלומיניום, זכוכית, פרזול ומערכות אוטומטיות, והיא מוכרת מוצרים לזגגים, יצרני ומתקיני מערכת אלומיניום, יצרני ומתקיני דלתות, אש, פח ועץ וכן התקנה ואחזקה של מערכות בנייה (להלן - החברה).

2. הנתבע 1 (להלן - אולג) החל לעבוד בחברה בשנת 2005 במשך ארבע עשרה שנה, כמנהל תחום אלומיניום ופיתוח בחברה. במהלך השנים אולג צבר מומחיות בתחום זה. בין לבין הצדדים נדברו על חתימת הסכם עבודה, אך בסופו של יום זה לא נחתם (ע' 4 ש' 1-3; ע' 7 ש' 29-33; ע' 25 ש' 31-36). מכל מקום לאולג לא נמסרה הודעה על תנאי עבודה. אולג היה עובד בכיר בחברה, כך בין היתר נדרש לחתום נוכחות בבוקר בלבד (ע' 50 ש' 9-12).

3. הנתבעת 2 – חברה העוסקת בייבוא, שיווק מוצרי אלומיניום, פרזול לחלונות ודלתות וייצור של עיבוד שבבי (להלן - טכניקה) הוקמה על ידי מר יוסי מזביין (להלן - יוסי).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 טכניקה היתה ועודנה בקשרים עסקיים אל מול החברה, שכן האחרונה וטכניקה רוכשות
2 אחת מהשנייה מוצרים; וטכניקה אף מספקת שירותי צבע לחברה.
- 3 4. ביום 15.12.2018 הודיע אולג על התפטרותו מהחברה, כאשר הודעה סופית ניתנה מטעמו
4 ביום 30.12.2018. בפועל, אולג המשיך לעבוד בשורות החברה עד ליום 31.3.2019 (ע' 3 ש'
5 32-33), כאשר במהלך החפיפה הוא הגיע עם דקלה (הנעדרת ניסיון לכאורה בתחום
6 האלומיניום) ללקוחות החברה (ע' 4 ש' 4-6, ש' 13-18; ע' 33 ש' 23-36).
- 7 5. ביום 28.2.2019 שלח אולג לספקים וללקוחות החברה הודעה, שלפיה הוא מסיים את
8 עבודתו בתום חודש מרץ 2019 (ע' 7 ש' 13-16). הודעה זו נשלחה במקביל לאמנון ולדקלה.
- 9 6. בתחילת חודש מרץ 2019 עבר הטלפון הנייד (הסים) לדקלה ורק בסוף מרץ, כמה ימים
10 לפני שסיים עבודתו בחברה הועבר המחשב הנייד. המחשב הנייד עבר קודם לכן (ע' 4 ש'
11 7-12; ע' 47 ש' 29-30). יוער, כי ביום 10.3.2019 אולג כבר ידע כי הוא עובר לחברת טכניקה
12 (ע' 8 ש' 23-24), זאת בהמשך לפנייתו של יוסי אליו במהלך אותו חודש (ע' 9 ש' 25-26).
- 13 7. בחודש אפריל 2019 החל אולג את עבודתו בטכניקה, כסמנכ"ל שיווק, כאשר המחלקה
14 המסחרית תחת ניהולו (ע' 7 ש' 17-22); ולכאורה עצם המעבר היה בידיעתו של אמנון (ע'
15 4 ש' 19-20; ע' 7 ש' 23-28; ע' 32 ש' 25-27), כמו גם בידיעתו של מיכאל (ע' 29 ש' 12-13),
16 אך לא ביחס למיהות תפקידו המדויק, שכן לשיטתם הבינו כי תפקידו החדש הוא "מנהל
17 מוצר של חלונות טרמיים" (ע' 29 ש' 12-13). נכון ליום 11.3.2020 אולג לא חתם על הסכם
18 עם טכניקה (ע' 8 ש' 1-2).
- 19 8. ביום 26.12.2019 פנתה החברה במכתבי דרישה לנתבעים, שלפיהם לא יפנו ללקוחות
20 וספקי התובעת בארץ ובחו"ל וכן ימנעו משימוש במחירוני החברה.
- 21 9. ביום 19.1.2020 השיבו הנתבעים כי דבר עבודתו של אולג בטכניקה היה ידוע לחברה מיומו
22 הראשון בטכניקה, ולא ברור מדוע לאחר תשעה חודשים היא החליטה כי הדבר אינו
23 לרוחה ושלחה את מכתבה. עוד הבהירו הנתבעים כי לפני כשלושה חודשים התקיימה
24 שיחה בין מנהלי החברה לבין טכניקה, במהלכה הועלה עניינו של אולג. כן הדגישו
25 הנתבעים כי לחברה ולטכניקה לקוחות משותפים והליכי עבודה ושיווק תקינים ואף
26 החברות מזמינות מוצרים האחת מהשנייה.
- 27 10. ביום 2.2.2020 פרסם אולג בדף הפייסבוק שלו הודעה שזו לשונה:
28 "בקרוב אצלכם: 180 עמודים. 21 פרקים. אלפי פריטים. טכניקה שלנו, והצלחה
29 שלכם!!! להורדה גרסה דיגיטלית..."

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 11. ביום 4.3.2020 וביום 10.05.2020 הוגשו, בהתאמה, כתב התביעה וכתב ההגנה שבפנינו.
2 ביום למחרת הגישה החברה בקשה לצו מניעה זמני כנגד הנתבעים.
- 3 12. ביום 11.3.2020 התקיים דיון בבקשה לצו מניעה זמני כנגד הנתבעים, בתומו ביקשה
4 התובעת, בהמלצת בית הדין, למחוק את הבקשה (ע' 11 ש' 22-24).
- 5 13. ביום 25.2.2021 התקיים דיון קדם משפט בפני אב בית הדין.
- 6 14. ביום 4.4.2021 הגישה החברה לתיק הודעה על השלמת גילוי מסמכים, אליה צורפו פלט
7 שיחות בין אולג ליוסי וכן דוח מכירות המונה למעלה מ-1,000 עמודים (להלן- **דוח אקסל**).
- 8 15. ביום 14.6.2021 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם החברה – תצהירו של אמנון, תצהירו
9 של מיכאל וכן תצהירה של גבי יעל מגן - מנכ"לית החברה (ובתו של אמנון)(להלן- יעל(ע'י
10 25 ש' 6-7).
- 11 16. ביום 4.10.2021 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבעים – תצהירו של אולג, תצהירו
12 של יוסי וכן חוות דעתו של אילן מימוני- יועץ טכנולוגי של טכניקה (להלן- **אילן**).
- 13 17. ביום 18.10.2021 נעתר בית הדין לבקשת הנתבעים לזמן את העדים - מר דניאל אדלר –
14 יועץ אלומיניום (להלן- **דניאל**) ואת מר רפי בלייכר – בעל חברה בתחום האלומיניום (להלן-
15 **רפי**).
- 16 18. ביום למחרת נעתר בית הדין לבקשת החברה לזמן את העדים – מר רון שביט, רו"ח החברה
17 (להלן- **רו"ח שביט**), ומר סלבה מילר- העוסק במתן שירותי מחשוב לחברה (להלן- **סלבה**).
- 18 19. ביום 2.3.2022 התקיים דיון הוכחות ראשון במהלכו העידו עדי החברה וביום 10.7.2022
19 העידו עדי הנתבעים.
- 20 20. ביום 2.10.2022 הוגשו סיכומי החברה, ביום 12.12.2022 הוגשו סיכומי הנתבעים וביום
21 15.12.2022 הוגשו סיכומי תשובה.
- 22 21. ביום 4.1.2023 ניתנה החלטה שלפיה על הצדדים להתייחס לסוגיית הסמכות העניינית
23 ביחס לטכניקה, ביום למחרת (5.1.2023) הוגשה עמדת החברה וביום 8.1.2023 הוגשה
24 עמדת הנתבעים. מכאן הכרעתנו.
- 25 **טענות הצדדים**
- 26 22. לטענת **החברה**, חרף היותו של אולג בתפקיד ניהולי ויד ימינם של מנהלי החברה אשר
27 נהנה משכר גבוה (עלות מעסיקה 50,000 ₪) ותנאים מפליגים, הוא נהג כסוס טרויאני. שכן
28 שאב בעורמה ובכחש מידע רב ומחירוים שונים, והעביר למדיה חיצונית קבצים רבים,
29 דוחות ותיקיות שלמות (המצויים במאגר שלאולג גישה בלעדית אליו) לשרתים חיצוניים

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 ולתיבת דוא"ל פרטית שלו וכן לתיבת שירות אחסון (Dropbox)(להלן- **דרופבוקס**) על מנת
2 לעשות שימוש אסור במידע. זאת ככל הנראה בשילוב ובסיוע של טכניקה עוד בתקופת
3 העסקתו בחברה, תוך הפרת חובת הסודיות, האמון והנאמנות שלו כלפי החברה, תוך
4 ביצוע גניבת מידע ונתונים. עוד טוענת החברה כי אולג ביצע עוולות מסחריות, ובכלל זה
5 גזל סוד מסחרי (עלויות קנייה, שיטות תמחור, מידע הנחות, צרכי לקוחות, מחירון)
6 ושימוש בו, והחל לפנות לספקי החברה בחו"ל אשר הליך קליטתם ארוך, יקר ומורכב
7 (ECO, UCS, CVL) וכן ללקוחות התובעת אשר תחזוק הקשרים עמם אינו פשוט ("אל-
8 אף", "אלום קוסטיקה") כאשר הוא חמוש בפרטי אנשי הקשר הבכירים והייעודיים של
9 הספקים בחו"ל, במידע אודות המוצרים ואופן השימוש בהם, עלויות ומחירוניהם
10 והמחירים של לקוחות החברה ובכך הידע לתת הצעה זולה יותר לאותם מוצרים. בנוסף
11 טוענת החברה כי טכניקה לא עסקה בתחום דלתות האלומיניום ופרזול דלתות אלומיניום
12 טרם תחילת עבודת אולג בשורותיה וכי מעולם טכניקה לא היתה מתחרה בשוק **בתחום**
13 **ספציפי** של "ידידות בהלה" ו"מחזירי שמן לדלתות". כמו כן אולג הסתיר מידע והכשיל
14 קשרים מסחריים עם ספק בחו"ל – חברת FUHR (להלן- **פיור**), תוך נטילת מידע ואנשי
15 קשר לרבות העברת דוא"ל מיום 22.1.2019 לתיבה הפרטית שלו. כך ובנוסף, אולג נטל
16 הזמנה ולקוח מהחברה - "**ששון אלומיניום**" אשר זכתה לביצוע פרויקט אלומיניום גדול
17 בבית החולים "שניידר", לטובת השלמתה על ידו באמצעות טכניקה לאחר שניהל את
18 ההזמנה בעודו בחברה, עת לאחר פרויקט זה לקוח זה ביצע פניות מועטות לחברה. לאחר
19 סיום עבודתו אולג העניק ללקוחות החברה הצעות שלא ניתן לסרב להן. זאת ועוד טוענת
20 החברה כי בקטלוג שפרסמה טכניקה נראים מוצרים רבים של ספקים שונים (כדוגמת
21 ECO), אשר טכניקה לא החזיקה ולא שיווקה קודם לעבודת אולג אצלה. לבסוף טוענת
22 החברה כי אמנם ידעה שאולג עבר לעבוד בטכניקה כבר לפני מספר חודשים, אך לא פנתה
23 קודם לכן שכן אולג הבהיר לאמנון כי לא יפנה ללקוחות וספקי החברה.

24 23. לטענת ה**נתבעים**, מטרת התביעה היא נסיון חיסולה של טכניקה ומניעת תחרות חופשית
25 בתחום בו היא עוסקת. הנתבעים פועלים בתום לב והוגנות, כאשר אולג לא הפר את חוק
26 עוולות מסחריות שכן החברה לא פירטה מהו הסוד המסחרי שניטל על ידי אולג, מהם
27 הסודות בהם נעשה שימוש ובאיזה אופן. עוד טוענים הנתבעים כי בסוף חודש פברואר
28 2019 אולג העביר את כל הנתונים, הסמאות, מחשב וטלפון נייד למחליפתו דקלה,
29 ומאותה עת חדל לעבוד בפועל בחברה, אך הגיע להמשך חפיפה. מהמסמכים שצורפו
30 לתביעה עולה כי החברה **פרצה** לדרופבוקס בתחילת חודש אפריל 2019 וכן לתיבת הדוא"ל
31 שלו בחברה (**ת/ט"ו**), תוך הפרה בוטה של חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. אולג עשה
32 שימוש על חשבונו בדרופבוקס, שכן החברה לא אפשרה לעבוד עם דיסק און קי, והדבר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 היה בידיעת סלבה (אולנט מחשבים). אולג אף שיתף בסיום עבודתו את אמנון בדבר
2 המסמכים שנותרו בה, כמו קטלוגים, שרטוטים של מוצרים וכן המסמכים שנמחקו
3 ממנה, כאשר האחרון סירב לבדוק את התיבה. אולג לא גנב נתונים או מידע; וממילא
4 המידע הרלוונטי שהיה בידי אולג בחודש אפריל 2019 אינו רלוונטי ביום הגשת התביעה.
5 לפיכך בית הדין מתבקש לפסול את המסמכים שהושגו תוך כדי פגיעה בפרטיותו של אולג.
6 בנוסף, אולג לא היה עובד בכיר בחברה ורק 5 עובדים מתוך 100 עובדי החברה עובדים
7 באופן ישיר בתחום הדלתות, כאשר תחום האלומיניום מהווה לכל היותר 10% מכלל
8 המחזור של החברה. נוכח מקצועיותו, נסיונו ושמו הטוב, אולג קיבל בסמוך להתפטרותו
9 מספר הצעות עבודה מחברות גדולות, לרבות מחברות ס. אלדר ורפי שפירא ובניו (שתיהן
10 יבואניות פרזול), אך בסופו של יום החליט לעבוד בטכניקה. מרבית לקוחות טכניקה היו
11 לקוחותיה עוד טרם החל אולג לעבוד בשורתיה ואף קודם למעבר היא עסקה בתחום
12 דלתות אלומיניום ופרזול, לרבות שיווק "ידיעות בהלה" ו"מחזירי שמן לדלתות", כפי שאף
13 עולה מקטלוג לשנת 2016. לחברה אין הסכמי בלעדיות עם הספקים שמציגים בתערוכות,
14 ובכל מקרה החברה וטכניקה לא עובדות עם אותם ספקים למעט עם חברת STAC. אולג
15 לא התחייב לעבוד בתחום החלונות בלבד. מחירי המוצרים שנמכרים ללקוחות אינם סוד
16 מסחרי, שכן הלקוחות משתפים את היבואנים במחירים של המתחרים ואף בהנחות, והן
17 קטלוג החברה והן קטלוג טכניקה מפורסמים באינטרנט ואינם חסויים ומצויים בהם
18 מחירי המוצרים ללקוחות (נ/ה). יותר מכך החברה מפרסמת ברבים את שמות הלקוחות
19 והספקים ומתגאה בהם. אשר לפיור- החברה מעולם לא עבדה ולא רצתה לעבוד עמה, שכן
20 היא מייבאת את המנעולים מהתחרה של פיור- KFV; בהתייחס ל"ששון אלומיניום" הרי
21 שמדובר בלקוחה של טכניקה עוד משנת 2013 והן החברה והן טכניקה מספקות מוצרים
22 לפרויקט; לגבי ECO – הרי שהיא מציגה את מוצריה בתערוכות ומספקת לטכניקה
23 מוצרים מאמצע שנת 2019, כמו גם לחברות שונות לרבות חברת פלרס ורינגל; לגבי
24 הספקים UCS ו-CVL מדובר בספקים שעובדים עם החברה עד היום ועבדו עם טכניקה
25 לפני מעבר אולג אליה, וכיום אינם מוכנים לעבוד עוד עם טכניקה בגלל החברה. לגבי
26 הלקוח LF – מדובר בלקוח ידוע שאינו סוד מסחרי, ולגבי אלום קוסטיקה- טכניקה עובדת
27 עמו החל משנת 2017. בהתייחס לקטלוג מיום 27.1.2020 הרי שמפורסם על ידי טכניקה
28 במשך שנים רבות, כאשר הספקים שעובדים עמה אינם עובדים עם החברה (למעט אחד).

29

דיון והכרעה

30 24. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, בחנו את המסכת הראייתית והתרשמנו מהעדויות
31 שנשמעו בפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי דין התביעה כנגד אולג להתקבל בחלקה וכנגד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 טכניקה להידחות על הסף ולגופה. טרם נבאר את מסקנתנו נדרש למספר הערות
2 פרלימינריות.

3 **גדר סמכותו העניינית של בית הדין לעבודה**

4 25. פרק א' לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן- **החוק**) כותרתו "הלכות מסחר לא
5 הוגנות" וסעיף 1 הנמצא בפרק זה עניינו "גניבת עין"; פרק ב' לחוק כותרתו "גזל סוד
6 מסחרי"; פרק ג' לחוק כותרתו "נזיקין וסעדים" וסעיף 11 הנמצא בפרק זה עניינו "עוולה
7 בנזיקין"; ופרק ד' לחוק כותרתו "שונות".

8 26. סעיף 11 לחוק קובע לאמור:

9 "הפרת הוראה מהוראות פרקים א' ו-ב' היא **עוולה בנזיקין**,
10 ופקודת הנזיקין [נוסח חדש](להלן- פקודת הנזיקין) תחול עליה,
11 כפוף להוראות חוק זה."

12 27. סעיף 22 (א) לחוק הנמצא תחת פרק ד' לחוק קובע לאמור:

13 "לבית דין אזורי לעבודה תהא **סמכות ייחודית** לדון –
14 (1) בתובענה בין עובד לבין מעביד או חליפו, שעילתה בהפרת
15 הוראה מהוראות **פרק ב'**, והנובעת מיחסי עובד ומעביד.
16 (2) בתובענה שעילתה בהפרת הוראה מהוראות **פרק ב'**, הנובעת
17 מחוזה ליצירת יחסי עובד ומעביד, לפני שנוצרו יחסי עובד
18 ומעביד או לאחר שנסתיימו יחסים כאמור".

19 28. סעיף 23 לחוק מוסיף וקובע לאמור:

20 "א) בית המשפט רשאי, מיוזמתו או על פי בקשה, לתת **צו**
21 **להבטיח** כי **סוד** מסחרי של בעל דין או של אדם אחר שהתגלה
22 בהליך משפטי **לא יפורסם**.

23 ...
24 (ד) בסעיף זה, "בית משפט" – לרבות **בית דין**, רשות, גוף או אדם,
25 בעלי סמכויות שיפוטיות או מעין שיפוטיות לפי כל דין".

26 29. בדברי ההסבר לחוק (הצעות חוק 2471, י"א בטבת נתשנ"ו מיום 3.1.1996) נקבע לגבי
27 סמכותו העניינית של בית הדין לאמור:

28 "25. סעיף 24(א)1) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969,
29 קובע כי לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בתובענות
30 בין עובד למעביד, שעילתן ביחסי עובד ומעביד, **למעט תובענה**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 **שעילתה בפקודת הנזיקין.** מכוח סעיף זה מוסמך בית הדין
2 לעבודה לדון בתביעות הנוגעות לגזל מסחרי **במסגרת יחסי עובד**
3 **ומעביד.** הסעיף המוצע נועד לשמור על סמכותו של בית הדין
4 לעבודה גם לאחר חקיקת האיסור על גזל מסחרי, ולהבהיר כי אין
5 בעובדה שפקודת הנזיקין חלה על עוולות לפי החוק המוצע, כדי
6 לפגוע בסמכותו של בית הדין לעבודה..."
- 7 30. בפסק הדין בעניין רע"א 2060/19 **בית אריזה לפרחים "אביב" בע"מ נ' דניאל פנדלר**
8 התעוררה שאלת סמכותו של בית הדין לעבודה אגב מקרה שבו נטען כנגד המשיב (מנהל
9 הכפוף למנכ"ל) כי ניצל את תקופת ההודעה המוקדמת "על מנת להעתיק את נתוניו
10 המסחריים... , רשימת לקוחותיה, מגדלי הפרחים העובדים עמה, שיטות תמחור שלה ועוד
11 (להלן: "המידע המסחרי")"; ועל מנת לשדל את לקוחות המבקשת להפסיק לעבוד עמה
12 ולעבור לעבוד עם המשיבה. זאת, "תוך ניצול המידע והקשרים אליהם נחשף במסגרת
13 תפקידו תוך ניצול הזדמנויות עסקיות של המבקשת ותוך הפרת חובת תום הלב המוגברת
14 החלה עליו כלפי המבקשת". על רקע זה הגישה המבקשת "תביעה למתן צו מניעה קבוע,
15 אשר ימנע מהמשיבים לעשות שימוש במידע המסחרי שנגנב ממנה לטענתה; ולמתן צו
16 עשה אשר יורה להם לבטל את ההתקשרויות שיצרו עם לקוחותיה לשעבר על בסיס מידע
17 זה, תוך ניצול הזדמנויות העסקיות". בית המשפט העליון קבע כי "בענייננו צירופה של
18 המשיבה (החברה אליה עבר העובד- ד.ג.) להליך הוא **אך ורק על מנת לקבל גם נגדה סעדי**
19 **ציווי**, על בסיס הטענות כי היא סייעה ושידלה להפרת החובה על ידי העובד, ועשתה שימוש
20 ביוזעין בסודות המסחריים שגזל. **ביחס לעילות מסוג זה קיימת סמכות לצרפה** להליך
21 המתנהל בבית הדין לעבודה נגד העובד לשעבר (המשיב), אשר נטען כי הפר את חובותיו
22 כלפי המעסיק לשעבר (המבקשת) וגזל את סודותיו המסחריים". כלומר, מדובר ב"מטרה
23 מגודרת ומצומצמת של קבלת סעד של ציווי נגד הנתבע מכוח חוק עוולה של גזל או גרם
24 פרת חוזה, ולא לשם בירור מהותי של המחלוקות בין הצדדים" (ע"א 3017/21 **התעשייה**
25 **האווירית לישראל בע"מ- גיא דקל** (מיום 29.7.2021). עוד לעניין יחסי הגומלין בין בית
26 הדין לעבודה לבין בתי המשפט האזוריים ראו ע"א 2618/03 **פי.או.אס (רסטורנס**
27 **סוליושנס) בע"מ נ' נחום ליפוקנסקי**, פ"ד נט 3 497; רע"א 2407/14 **רוחם נ' אג'נס פרנס**
28 **פרס בע"מ** (מיום 14.10.2015); בר"ע (ארצי) 67197-01-17 **רותם גיספאן – בסט שרותי**
29 **קרור** (מיום 3.4.2017)(להלן- עניין **גיספאן**).
- 30 31. ויודגש, כי אפילו הצדדים עצמם היו מסכימים כי בית הדין לעבודה ידון בכלל הטענות
31 שהעלתה החברה (שכן הנתבעים העלו טענת העדר סמכות עניינית בדבר העדר סמכות
32 לעניין גניבת עין בלבד), בית הדין אינו רשאי לעשות כן. שכן "חשיבותם של כללי הסמכות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 העניינית חורגת מדל"ת אמותיהם של בעלי-דין ספציפיים, רצונותיהם
2 ומאווייהם...בייחוד אמורים הדברים, מקום שבו ניתנה סמכות עניינית יחודית לערכאה
3 שיפוטית מסוימת" (בג"ץ 7829/15 ועד עדת הבבלים בירושלים נ' בית הדין הרבני הגדול
4 (מיום 29.5.2019); רע"א 7379-19 אפרת אליעזר נ' מקפת קרנות פנסיה וקופות גמל בע"מ
5 (מיום 3.2.2020); עניין גיספאן).
- 6 32. נוכח הוראות סעיפים 11, 22(א) ו-23 לחוק מזה, והוראת סעיף 24(א)(1) לחוק בית הדין
7 לעבודה, תשכ"ט-1969 המעגנת את סמכותו הייחודית של בית הדין לעבודה לדון
8 בתובענות שבין עובד למעסיק, שעילתן ביחסי עבודה, וזאת למעט תובענות שעילתן
9 בפקודת הנזיקין (בכפוף לחריגים הקבועים בסעיף 1(ב)), מזה, הרי שבית הדין נעדר סמכות
10 עניינית לדון בטענות החברה כנגד אולג ככל שהן מסבות עצמן על גניבת עין (ואין באמור
11 כדי לחוות דעתנו בשאלה האם הטענות המועלות על ידי החברה בסעיפים 130-132, ככל
12 שתוכנה, מהוות גניבת עין); ובטענות החברה כנגד טכניקה המסבות עצמן הן על גניבת
13 עין והן על גזל סוד מסחרי בכל הנוגע לסעדים כספיים- נזקיים, ככל שאין מדובר בסעדי
14 ציווי (סע' 139-141 ו-159 לכתב התביעה).
- 15 **קבילות ראיות**
- 16 33. בפסק הדין ע"ע 90/08 איסקוב נ' מדינת ישראל - הממונה על חוק עבודת נשים (8.2.2011)
17 (להלן - ענין איסקוב) "נקבעו עקרונות "המותר והאסור" בבואו של מעסיק לעקוב אחר
18 מידע הקשור בתכתובות דואר אלקטרוני של עובדו, לרבות אפשרות העיון בתכתובות
19 אלה. בתמצית שבתמצית, בענין איסקוב נקבע כי מעסיק אינו רשאי לעקוב אחר מידע
20 הקשור בתכתובות דואר אלקטרוני של עובדו ולא רשאי לעיין בו ככל שמדובר בתיבת דואר
21 אלקטרוני פרטית-חיצונית של העובד; וככל שמדובר בתיבת דואר שהעמיד לרשות העובד
22 לצרכי העבודה - בין שהתיר לו להשתמש בה גם לצרכיו האישיים ובין שלא - רשאי
23 המעסיק לעיין בתכתובות האישיות, רק בהתקיים נסיבות חריגות של חשש ממשי לביצוע
24 פעולות לא חוקיות או פעולות שיש בהן כדי לפגוע בעסק מצד העובד, ובהינתן הסכמתו
25 מראש של העובד לכך" (רע"א 3661/16 חברת רמט בע"מ נ' רמי שמיר - הנדסה אזרחית
26 בע"מ (מיום 23.8.16); רע"א 2552/16 יהודה זינגר נ' חברת יהב חמיאס טכנולוגיות (1990)
27 בע"מ (מיום 10.5.16) (להלן- עניין זינגר). אפילו הושגו חומרים פרטיים עת השארתם
28 ברשות אחר נעשתה בשוגג, אין לעשות בהם שימוש (ס"ע (ת"א) 29090-05-12 גורליק-
29 אנבינדר (מיום 21.4.2014); עניין זינגר).
- 30 34. נוכח מעמדה הרם של הזכות לפרטיות, לא ניתן להיבנות בנקל מן ההגנה הקבועה בסעיף
31 18(2)(3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. שכן "כאשר מעסיק עקב וחדר לתיבת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 הדוא"ל של עובד, הראיות שהושגו מכך אינן קבילות בהליך משפטי. עוד צוין, כי גם
2 מסמכים שהופקו על-ידי המעסיק באמצעות השרת שבבעלות המעסיק במקום העבודה,
3 ללא חדירה בפועל לתיבת האי-מייל הפרטית, אינם קבילים כראיה; ואין לתפוס חומרים
4 מעין אלו אלא באמצעות צו שיפוטי מסוג אנטון פילר(שם, פסקאות 81-82). בעקבות
5 הלכה זו, נקבע על-ידי בית הדין האזורי לעבודה כי אין לראות בתפיסה מעין זו משום הגנה
6 על עניין אישי כשר של הפוגע, משום שהיה עליו לפנות ולבקש צו שיפוטי לשם כך" (תע"א
7 (ת"א) 2723/09 ג'ובני – שיא סיורים (1986) בע"מ (בפירוק), פסקה 13 (מיום 20.3.2013);
8 עניין זינגר). אמנם כב' השופט סלברג אבחן את עניין זינגר מעניין איסקוב. שכן בשונה
9 מעניין איסקוב, במועד חשיפת הודעות הדוא"ל, זינגר כבר לא היה עובד החברה ובניגוד
10 לעניין איסקוב, לא היה מדובר במעקב יזום שעורך מעסיק כלפי עובדו, אלא בחשיפה
11 מקרית להודעות דוא"ל. לפיכך, נקבע בעניין זינגר כי "אם נחשף אדם להודעה שיש בה
12 כדי לעורר חשד מעורפל כלשהו לפגיעה בעניין אישי כשר שלו, אין די בכך כדי לבסס את
13 ההגנה שבסעיף 18(2)(ג) לחוק; עליו לפנות לקבלת צו שיפוטי מתאים לתפיסת הראיה.
14 אולם, כאשר נחשף אדם באופן מקרי להודעת דוא"ל שממנה עולה בבירור כי הנמען גזל
15 ממנו סכום כסף, למשל, הרי שבמצב כזה אין הצדקה לדרוש מאותו אדם לפנות לשם
16 קבלת צו שיפוטי; הוא רשאי להגן על האינטרס הלגיטימי שלו באמצעות הגשת אותה
17 הודעה כראיה. ודוק: כל אשר אמרתי מתייחס לחשיפה מקרית ופאסיבית להודעת דוא"ל,
18 כפי שארע כאן, לגרסתה של החברה. אינני קובע מסמרות בנוגע לשאלה אם רשאי מי
19 שנחשף להודעה כאמור, ליזום חיפוש וחיטוט בתיבת הדוא"ל מבלי לבקש צו שיפוטי
20 הולם; על פני הדברים, ולאור הרציונלים שבבסיס הלכת איסקוב, **התשובה לשאלה זו**
21 **היא בשלילה...**" ולענייננו.
- 22 35. אשר להודעת הדוא"ל מפיו מיום 22.1.2019 בשעה 12:18 (ג/2) - מייל זה הועבר לאחר
23 התערוכה הן לרומן (מהנדס מתכנן אצל התובעת) והן לאולג. משכך לא שוכנענו כי זה
24 נעשה תוך פגיעה בפרטיותו של אולג.
- 25 36. שונים הם פני הדברים לגבי הודעת הדוא"ל שהועברה בשעה 16:49 על ידי אולג לתיבת
26 הדוא"ל הפרטי שלו (ג/2) - אמנם תשובתו של אולג לגבי עצם העברת המייל מעוררת
27 תמיהה וממילא לא נטענה בתצהירו (ע' 8 ש' 32; ע' 9 ש' 2-1; ע' 48 ש' 26-22), כאשר לדידו
28 אין כל קשר בין הודעת הדוא"ל לבין שיחתו בשעה 09:18 באותו יום עם יוסי (ע' 52 ש' 16-
29 21). וזה העיקר, לא ניתן לעשות בהודעה או בתשובתו של אולג כל שימוש כנגד הנתבעים,
30 שכן הודעה זו מנוגדת לסעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות ונוכח סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות
31 זו אינה קבילה כראיה והיא פסולה לשימוש. אמנם במועד החיפוש אולג כבר לא היה עובד
32 החברה (עניין זינגר), אך לנוכח כלל הראיות בתיק, התרשמנו כי מדובר במעקב יזום (עניין

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 איסקוב), על בסיס חשד מעורפל, שלא על דרך המקרה. משכך אף לא ניתן לראות בתפיסה
2 זו משום הגנה על עניין אישי כמשמעה בסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות.
- 3 37. עיון בסיכומי הנתבעים (סע' 2-4) מגלה, כי הם כבר לא עומדים על טענתם, שלפיה החברה
4 פרצה לתיבת הדרופבוקס של אולג – תיבת אחסון פרטית אשר פתח על חשבונו לפני מספר
5 שנים נוכח הצורך בהתניידותו בעבודה וגישה לנתונים (ע' 6 ש' 17-13, ע' 7 ש' 5-5
6 8). לטענת הנתבעים, תשובתו של אולג במהלך דיון ההוכחות כי לא פרצו לתיבת הדוא"ל
7 שלו (ע' 52 ש' 36; ע' 53 ש' 8-1), ניתנה ביחס לסעיף 25 לתצהירו ולתיבת האחסון בלבד;
8 וכי הבקשה לפסילת מסמכים נוגעת לפריצה לתיבת הדוא"ל המקצועית של אולג, וליתר
9 דיוק לשתיה הודעות הדוא"ל הנזכרות בסעיפים 34 ו-35 לעיל בלבד (ג/2 לתצהיר אמנון) ולא
10 למסמכים אותם שחזרה החברה מסל המחזור במחשב ששימש את אולג בעבודתו.
- 11 38. למעלה מהנדרש נתייחס לעדויות שנשמעו בפנינו בהקשר זה, לרבות עדויותיהם של סלבה
12 ואילן. אמנם סלבה טען כי דרך תקלה שארעה (במועד לא ברור כאשר יעל סברה כי מדובר
13 בשנת 2017 (ע' 28 ש' 22-18)), הוברר לחברה, כי אולג משתמש בתיבת דרופבוקס (ע' 22 ש'
14 20-21) ולא כתוצאה מפנייה יזומה של האחרון (ע' 19 ש' 35-26; ע' 21 ש' 36-25). כך או
15 כך, לא שוכנענו כי עם דבר ידיעת החברה על שימוש כאמור מצדו של אולג, הוא נתבקש
16 לעבור מדרופבוקס לתוכנת One Drive - תוכנה אשר לשיטת אילן דומה במהותה
17 לדרופבוקס (ע' 46 ש' 15-14)(להלן - וואן דרייב) ואשר לשיטת החברה היתה בשימוש
18 עובדיה (ע' 20 ש' 31-1; ע' 22 ש' 16-1) מאחר שחסמה עבודה עם דיסק און קי. שכן לא זו
19 בלבד כי המשך עבודתו של אולג עם דרופבוקס לא נחסמה, כאשר ספק בעינינו אם החומר
20 שהועבר לענן נמחק מהדרופבוקס (ע' 22 ש' 34-22; ע' 23 ש' 4-1; ע' 24 ש' 20-16), אלא כי
21 התרשמנו שאמנון היה שווה נפש לעניין (ע' 33 ש' 15-6) נוכח האמון הרב שהיה לו באולג
22 (ע' 33 ש' 22-16) כאשר אף לדידה של יעל לא נערך מעקב אחריו (ע' 25 ש' 30-12). ויודגש,
23 כי טענת החברה בדבר שימוש בתוכנת וואן דרייב נטענה לראשונה בדיון ההוכחות (ע' 23
24 ש' 21-14; ע' 25; ע' 51 ש' 19-12) ואין בעובדה כי הדבר מופיע בנספח ג' לתצהיר יעל תחת
25 "שולחן עבודה" (ע' 23 ש' 36-34), כדי להתגבר על טענת הרחבת חזית שנטענה כנגדה.
- 26 39. עדותו של אילן לא היתה משכנעת. שכן הוא לא זכר מתי חוות דעתו נכתבה (ע' 47 ש' 12-
27 14), חוות דעתו נסמכה על דבריו של אולג בלבד ועל ארבעה צילומי מסך (ע' 46 ש' 12-9),
28 הוא לא בדק את תיבת הדרופבוקס עצמה (ע' 46 ש' 8-7) ואף לא ידע לומר בתחילה מתי
29 אולג סיים את עבודתו בחברה (ע' 46 ש' 24-23) כאשר אך בהמשך הבהיר כי "בדקתי את
30 תאריך העברת הקבצים והתאריכים היו אחרי עזיבתו של אולג..." (ע' 46 ש' 33-25). אמנם
31 אילן הבהיר כי הנתונים בנספח ג/1 לתצהירה של יעל אינם בתוך הוואן דרייב (ע' 46 ש'
32 16-22), אך בד בבד הוא הדגיש כי "אף אחד לא יכול לדעת אם הוא (אולג- ד.י.) מחק או

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 לא חוץ ממנו ואני מתייחס לדבריו כאמת" (ע' 46 ש' 33-35), כאשר לדידו "כל חברה
2 שמכבדת את עצמה יש לה (חומת אש- ד.י.). (ע' 47 ש' 2-10). בזיקה לכך, גם עדותו של
3 סלבה לא היתה קוהרנטית, שכן מחד גיסא, הוא הבהיר כי "ניתן לשחזר מהענף" (ע' 20 ש'
4 33-34); ומאידך גיסא, כי חד משמעית לא חדרו לתיבות הדואר, אך אינו יכול לדעת האם
5 נלקח משם חומר (ע' 21 ש' 1-13; ע' 23 ש' 24-31; ע' 24 ש' 11-16). אמנון הכחיש כי ביום
6 4.4.2019 הוא שחזר את כל המסמכים שנמחקו מהדרופבוקס לסל המחזור, וכי הכל
7 מצילומי מסך שנעשו על ידו או על ידי יעל ביום 16.2.2020 (ע' 32 ש' 28-36), כאשר לא ידע
8 להסביר את פשר התאריך 4.4.2019 (ע' 33 ש' 4-5); וכיצד מסמכים אלו הגיעו לשרת של
9 יעל (ע' 26 ש' 32-35).

10 40. אמנם אנו סבורים כי המסמכים שצורפו לתצהירי עדי החברה, לא נתגלו לה באופן מקרי
11 ופאסיבי על גבי המחשב שבבעלותה ו/או שרתיה. ואולם, בד בבד אין מדובר בהודעות
12 דוא"ל (למעט הודעת דוא"ל הנזכרת בסעיף 36 לעיל), אלא בצילומי מסך שהועתקו כנראה
13 מסל המחזור המכילים בעיקרם שמות של תיקיות, קבצים ומסמכים ולפיכך לעמדתנו אין
14 מדובר בפגיעה חמורה בפרטיותו של אולג, בין אם לא מחק את הקבצים מהדרופבוקס
15 ובין אם קבצים אלה הגיעו לסל המחזור המשותף בשרתי החברה, הכולל בחובו תיקיות
16 וכווננים שונים.

סוד מסחרי?

17
18 41. סעיף 5 לחוק מגדיר "סוד מסחרי" כך:

19 "סוד מסחרי, 'סוד' - מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים
20 ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה
21 לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים
22 סבירים לשמור על סודיותו".

23 42. סעיף 6(א) לחוק אוסר על גזל סוד מסחרי וסעיף קטן (ב) בו מגדיר מהו גזל סוד מסחרי:

24 "גזל סוד מסחרי הוא אחד מאלה:

- 25 (1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים, או
- 26 שימוש בסוד על ידי הנוטל; לענין זה אין נפקא מינה אם הסוד
- 27 ניטל מבעליו או מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו;
- 28 (2) שימוש בסוד מסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש הוא
- 29 בניגוד לחיוב חוזי או לחובת אמון, המוטלים על המשתמש כלפי
- 30 בעל הסוד;

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 (3) קבלת סוד מסחרי או שימוש בו ללא הסכמת בעליו, כאשר
2 המקבל או המשתמש יודע או שהדבר גלוי על פניו, בעת הקבלה
3 או השימוש, כי הסוד הועבר אליו באופן האסור על פי פסקאות
4 (1) או (2), או כי הסוד הועבר אל אדם אחר כלשהו באופן אסור
5 כאמור לפני שהגיע אליו".
- 6 43. סעיף 7 לחוק עניינו "סייגים לאחריות" הקובע לאמור:
7 "א) לא יהיה אדם אחראי בשל סוד מסחרי, אם התקיים אחד
8 מאלה:
9 (1) הידע הגלום בסוד המסחרי הגיע אליו במהלך עבודתו אצל
10 בעליו של הסוד המסחרי וידע זה הפך לחלק מכישוריו
11 המקצועיים הכלליים;
12 (2) השימוש בסוד המסחרי מוצדק בשל תקנת הציבור.
13 (ב) עשה אדם שימוש בסוד המסחרי כאמור בסעיף קטן (א)(2)
14 וזכה עקב כך בטובת הנאה, רשאי בית המשפט אם ראה שהדבר
15 מוצדק בנסיבות העניין, לחייב אותו בהושבת טובת ההנאה, כולה
16 או חלקה לבעל הסוד".
- 17 44. סעיף 10 לחוק שעניינו "חזקת שימוש" מוסיף וקובע לאמור:
18 "חזקה על הנתבע כי השתמש בסוד המסחרי שבבעלות התובע,
19 אם התקיימו שניים מאלה:
20 (1) הסוד המסחרי הגיע לידיעתו של הנתבע או שהיתה לו גישה
21 אליו;
22 (2) המידע שבו משתמש הנתבע דומה דמיון מהותי למידע נושא
23 הסוד המסחרי".
- 24 45. על מעסיק הטוען לקיומו של "סוד מסחרי" נטל השכנוע להוכיח את קיומו, את היקפו ואת
25 האמצעים שנקט להבטיח את שמירתו (ע"ע 164/99 (ארצי) דן פרומר- צ'ק פוינט
26 טכנולוגיות תוכנה (מיום 4.6.1999). בפסק דין בר"ע (ארצי) 61084-05-18 דניאלי – י. שבי
27 שיווק מזון (מיום 6.6.2018) נקבע אמנם אגב שאלת הושטת סעד בבקשה לצווי מניעה,
28 מספר אבני דרך בבחינת השאלה האם מדובר בסוד מסחרי, בין היתר, כי "רשימת לקוחות
29 עשויה להיות סוד מסחרי" וכי "הגם שעצם קיומם של הלקוחות הוא גלוי לעין כל, הרי
30 שצרכיו של כל לקוח ולקוח, איש הקשר, צורת התשלום ויכולותיו הכספיות, כמו גם
31 הידיעה בדבר הגורמים לאותו לקוח לשביעות רצון במישור העסקי – עשויות להקנות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 יתרון עסקי, וידע זה אינו בהכרח בגדר מידע פומבי...יש להבחין בין רשימה שמית של
2 לקוחות (בתי קפה וכיו"ב), אותה יכול כל אדם למצוא בקלות באתרי מידע, לבין רשימת
3 "פרופילים עסקיים" של לקוחות הכוללת את אותו מידע שמעבר. "פרופיל עסקי" זה עשוי
4 להוות לכאורה סוד ככל שהוא מעניק יתרון עסקי לבעליו, והוא אינו נחלת הכלל. " עוד
5 לעניין זה ראו פסק דין ע"ע (ארצי) 80/08 דאטה פול – יניב טכנולוגיות (מיום 7.10.2010)
6 במסגרתו נקבע, כי רשימת לקוחות תהווה סוד מסחרי אם יצירת המידע "כרוכה בהשקעת
7 מאמץ, זמן וממון...וכי יש ערך מוסף כלשהו בקבלת הרשימה מן המוכן"; וכן את פסק דין
8 ע"ע (ארצי) 1141/00 הר זהב שירותי מזון – פודליין (מיום 19.9.2002)(להלן- עניין הר זהב)
9 במסגרתו נקבע כי "חשיבות של רשימת לקוחות אינה נובעת מזהות הלקוח אלא מתנאי
10 העסקות עמו, מהמוצרים שהוא רוכש ומהטיפול שלו הוא זוכה...המחירים המיוחדים
11 ותנאי התשלום הניתנים ללקוחות...בהיקף הידע שיש לעובד על הלקוחות...".
- 12 46. דוח האקסל - לעמדתנו, בין אם נקבל את טענתו של אולג כי דוח זה הוכן על ידי קלרה,
13 מנהלת חשבונות בחברה, שכן לשיטתו לא ניתן ללמוד מנספח ט"ז מתי הדוח נוצר, וממילא
14 זה לא הודפס על ידו עת היה בחפיפה עם דקלה באותו חדר (ע' 49 ש' 3-1, ש' 25-18) ובין
15 אם נקבל את טענת החברה כי דוח זה הוכן על ידי אולג (ע' 27 ש' 36-17; ע' 28 ש' 16-8),
16 הורם נטל ההוכחה על ידי החברה כי דוח האקסל עולה כדי "סוד מסחרי". שכן במהלך
17 תקופת העסקתו של אולג, למצער הוא עשה בו שימוש, עת הזין בו נתונים על מנת למצוא
18 חתכים מסוימים (ע' 49 ש' 17-4, ש' 31-20), בפעם האחרונה ביום 11.2.2019 (ע' 27 ש' 1-
19 16). מדוח זה ניתן לראות בנקל את המוצרים אשר כל לוקח רוכש, היקף וכמויות המוצרים
20 מכל מוצר, עלויות ומחירים שאינם אחידים, וגובה ההנחה שניתן לכל לקוח (סעי' 12
21 לתצהיר אמנון). אפילו לא נדרש מאמץ מיוחד בגיבושה של הרשימה, אין ולא יכול להיות
22 חולק כי יש יתרון בקבלתה מן המוכן וזאת נוכח המידע האצור בה, לעניין ההנחות שניתנו
23 לכל לקוח והמחיר הסופי (בשינויים המחויבים ראו ע"ע 62/08 לבל- חברת הדקה ה-90
24 בע"מ (מיום 27.12.2009); ע"ע (ארצי) 2912-11-10 מן – ספיר ספרינט בע"מ (מיום
25 4.11.2011). למעשה, קבלת הרשימה מהווה יתרון כלכלי ועסקי המשפיע על התחרות בפלח
26 השוק המצומצם (סעי"ש (ת"א) 36380-04-14 מורגון יארוסלב – מגן סוכנות לביטוח (מיום
27 13.6.2018)(ערעור על פסק הדין (18-10-16213 מיום 9.9.2019) נמחק בהמלצת בית דין
28 הארצי לעבודה (להלן- עניין יארוסלב)), בוודאי בכל הנוגע לתחום הספציפי בתחום
29 האלומניום בכלל, ובכל הנוגע לידיעות בהלה ומחזירי שמן, בפרט.
- 30 47. בזיקה לכך נציין כדלקמן: אמנון העיד בחקירתו הנגדית כי "חברות לא מפרסמות את
31 המחירונים באופן גורף, ואם חברה מפרסמת מחירון אז זה האופן הכללי. מחירים נסגרים
32 במשא ומתן...לקוחות גדולים לא מגלים בכמה הם קונים מוצרים אלא מנהלים משא ומתן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 כדי להגיע למחיר הטוב ביותר" (ע' 2 ש' 26-33) וכי "הכול סוד. רשימת הלקוחות שלך
2 המסחריים זה סוד, רשימת הספקים שלך חלקן מוכרת וחלקן לא. הלקוח לא מבין איזה
3 תמהיל מוצרים אתה מביא ואיך אתה, הלקוח, המתחרה בעצם... הלקוחות לא פותחים
4 את תעודות המשלוח והחשבוניות שלנו לפני המתחרים... **יש מחירים מיוחדים**..." (ע' 36
5 ש' 10-1). יוסי העיד כי "לכל לקוח יש הנחה ממחירון הקטלוג" (ע' 9 ש' 21-19); וכאשר
6 נשאל האם מחירוני ועלויות זה לא משהו סודי? הוא השיב כי "המחירים במחירון אינם
7 סודיים. אלו מחירי ברוטו, **אלו לא מחירים שנמכרים בפועל**... כל תעודות המשלוח עם
8 מחירים" (ע' 9 ש' 22-24; ע' 11 ש' 15-9). אולג אמנם צירף לתצהירו שני לינקים לקטלוגים
9 של החברה (נ/6; סע' 19; ע' 51 ש' 27-21), אך במהלך חקירתו הנגדית הגישה ב"כ החברה
10 את הקטלוג השני (נ/1; ע' 51 ש' 31-30), כאשר אולג הבהיר כי מדובר ב"קטלוג אפליקציה"
11 (ע' 51 ש' 32) ואכן "**אין מחירים** אבל מהות הקטלוג הזה היה שונה לגמרי. הפקנו את
12 הקטלוג הזה על מנת להראות לאנשים אפליקציות של מוצרים..." (ע' 51 ש' 36-32).
- 13 48. ויודגש, כי מדובר בשתי חברות מתחרות בחלק מהמוצרים על פלח שוק זהה - שוק
14 האלומיניום. מאליו יובן, כי עת אין מדובר בתמחור אחיד ואין מדובר במידע הנגיש
15 לציבור, למעט חלק מהקטלוגים המפורסמים באינטרנט (נספחים 4-7 לתצהיר יוסי), הדוח
16 נותן יתרון למתחרה המבקשת להעביר את הלקוח או הספק אל בין שורותיה. עצם העובדה
17 כי אפשר כי הלקוחות משתפים את היבואנים במחירים של המתחרים ואף בהנחות כדי
18 לקבל מחיר טוב יותר (סע' 49 לסיכומי הנתבעים) ו/או כי ספקים, חברות ולקוחות מגיעים
19 לתערוכות ומוצעים המוצרים למתחרים (ע' 2 ש' 25-11), אין בה כדי למעט מקביעתנו
20 כאמור. "אכן הדבר אפשרי, אולם מדובר בלקוחות נפרדים זה מזה, המנהלים כל אחד
21 משא ומתן נפרד מול המבקשות על תנאי הסחר עימה. גם אם קיימת אפשרות ששני
22 לקוחות ישוו מחירים שניתנים להם על ידי המבקשות, אין הדבר הופך את המידע הזה
23 ל"נחלת הרבים", או למידע ש"ניתן לגלותו בנקל", כהוראת סע' 5 לחוק" (פ"ה (חי) 64500-
24 01-17 **סונול ישראל בע"מ – יוסף אסעד** (מיום 8.2.2017).
- 25 49. אמנם לטענת הנתבעים, החברה לא נקטה באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת
26 המידע (סע' 48 לסיכומי הנתבעים), אך אנו שוכנענו מדבריהם של סלבה ומיכאל, כי המידע
27 היה חשוף למתי מעט בחברה, באמצעות הרשאות לתיקיות, בעיקר לבכירים בשורותיה,
28 אשר אולג נמנה עליהם (ע' 19 ש' 11 ו- 18 ו-23; ע' 32 ש' 2-1; ע' 49 ש' 31-20; נספח ב'
29 לתצהיר אמנון; פרק ט' לכתב התביעה). מכל מקום, עצם "העובדה שרשימת אנשי הקשר
30 לא נשמרה בתוך "כספת" וכי העובד יכול היה לקבל את פרטיה ממחשב העסק או
31 מהמזכירה, אינה מלמדת כי אין לרשימה זו ערך מסחרי, **ולו קונפידציאלי** – נהפוך הוא.
32 דווקא העתקת הרשימה על ידי העובד מלמדת כי לרשימה יש ערך מוסף בהיותה רשימה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 מן המוכן ולכן העתקתה חסכה לעובד השקעת משאבים בקיבוץ הנתונים המופיעים בה.
2 ויודגש, נקיטת אמצעים לשמירת מידע עשויה לחזק טענה להיותו של אותו מידע סודי או
3 בעל ערך מיוחד. **אם כי אין הכרח שכך הוא.** לעומת זאת, העובדה שמידע מונח במקום
4 "פרוץ", אין משמעה בהכרח כי המידע אינו סודי או בעל ערך מיוחד. במקרה זה, לכל
5 הפחות הוכח כי רשימת הלקוחות היתה בבחינת מידע קונפידנציאלי שנמסר לעובד
6 במסגרת יחסי האמון ולצורך עבודתו. מידע זה צריך היה להיות מוחזר לחברה עם סיום
7 העבודה ולא היה מקום להעתיקו" (ע"ע (ארצי) 4675-05-14 **חברת תווית איכות בע"מ נ'**
8 **לירון אהרון בן יאיר** (מיום 16.8.2015). משכך, אנו קובעים כי החברה נקטה אמצעים
9 סבירים לשמור על סודיות רשימת הלקוחות על פרטיה השונים, המקופלת בדוח האקסל.
- 10 50. **אשר לתיקיות וקבצים שהועברו על ידי אולג לדרופבוקס** – "ספקים י. עמית מערכות",
11 "ידידות בהלה", "ידידת לכל גובה", "מנעול לציר", "שרטוטים לתיקון", "desktop", "מעקה
12 אלומיניום", "ידידת חיצונית לדלת בהלה", "חומר על חברות שעוסקות בתחום" – ספק
13 בעינינו אם **בנסיבות העניין**, המסמכים האמורים מהווים כשלעצמם סוד מסחרי (הגם כי
14 שרטוטים יכולים להוות כשלעצמם סוד מסחרי (**גד טדסקי**, "סודות עסקיים" (5), פרקליט
15 לה (תשמ"ג- תשמ"ד) 5, ע' 26), שכן החברה לא הבהירה במדויק, מה הכילו הקבצים
16 כאמור וכיצד אלו חוסים במדויק תחת סוד מסחרי (ע' 26 ש' 31-2). אבל וזה העיקר, אין
17 כל הוכחה כי אולג העביר **בתום העסקתו** את כל התיקיות והקבצים הנזכרים אליו, הגם
18 שאין חולק כי השאיר ברשותו "שרטוטים", קטלוגים **ועוד מסמכים**" (סע' 19 לסיכומי
19 הנתבעים), כאשר עדותו של אולג כי ביקש מאמנון להשאיר שרטוטים, קטלוגים **וחומר**
20 **נוסף** וכי האחרון הסכים לכך (תוך מחיקת חומרים רגישים), אינה מהימנה בעינינו ונוגדת
21 את ההיגיון והשכל הישר (ע' 6 ש' 18-29), בפרט שלשיטת החברה אין מדובר במסמכים
22 החשופים לכולי עלמא. מכל מקום, "עצם צירוף מסמכים על ידי בעל דין לכתב טענות לשם
23 הוכחת טענה מטענותיו, הוא כשלעצמו אינו מהווה גזל סוד מסחרי, אפילו היה מדובר
24 בסוד מסחרי" (עניין **יארסלב**).
- 25 **האם נעשה שימוש בסוד המסחרי?**
- 26 51. לאחר שקבענו כי דוח האקסל מהווה בנסיבות העניין סוד מסחרי, עלינו לבחון האם נעשה
27 בו שימוש על ידי אולג עבור טכניקה או על ידי טכניקה העשוי לעלות כדי גזל סוד מסחרי,
28 שכן טכניקה מתחרה בחברה.
- 29 52. למעשה, לא הוכח בפנינו כי הדוח הועבר מאולג ליוסי או למי ממנהלי ו/או בעלי טכניקה,
30 אך לא מן הנמנע כי במסגרת השיחות הטלפוניות התכופות יחסית שהתקיימו בין אולג
31 לבין יוסי, במהלך תקופת ההודעה המוקדמת, קרי בחודשים ינואר ופברואר 2020 (ע' 48

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 שי' 27-29; נספח י"א לתצהיר אמנון) - שיחות אליהן התייחסו הנתבעים בביטול כביכול
2 מדובר בשיחות חבריות, טכניקה פעלה על מנת להשיג את הדוח מאולג, ובלשונה של
3 החברה "מדובר במהלך מכוון שהובל ע"י הנתבע, ככל הנראה בעידודה של הנתבעת 2"
4 (סע' 53 לכתב התביעה). כך לדוגמא, התקיימה שיחת טלפון בין אולג לבין יוסי ביום
5 11.2.2019 בשעה 16:07, כאשר דוח האקסל עודכן **באותו יום** בשעה 16:11 (נספח ד/3
6 לתצהיר יעל). אמנם אולג הבהיר כי "אין שום קשר. מה זה קשור אחד לשני" (ע' 49 שי' 29-
7 35), אך טרם הוברר לנו מדוע אולג היה צריך לעדכן את הדוח בתקופת ההודעה המוקדמת.
8 דומה כי סמיכות הזמנים בין סיום העסקתושל אולג ועדכון הדוח לבין תדירות השיחות
9 הטלפוניות מחזקת את טענות החברה בעניין כי אין מדובר בצירוף מקרים גרידא. לעניין
10 זה נדרש בהמשך.
- 11 53. מכל מקום, לא מן הנמנע כי אולג, בהיותו סמנכ"ל שיווק בטכניקה, במסגרת המשא ומתן
12 עם חלק מהלקוחות לגבי תנאי המכירות, עשה שימוש כזה או אחר במידע הגלום בדוח
13 זה, בוודאי בכל הנוגע לנישה ספציפית של ידיות בהלה ומחזירי שמן – תחום אליה נכנסה
14 טכניקה עם המעבר של אולג לשורותיה. אמנם החברה לא זימנה לעדות את מי מהלקוחות
15 ו/או מהספקים, אך אפילו דוח האקסל אינו הגורם היחיד ואפילו המכריע בהוצאתן לפועל
16 של רוב העיסקאות (עניין **הר זהב**), יש בו כדי לסייע באופן משמעותי לכריתת עסקאות.
17 נבאר.
- 18 54. **ECO** – החל משנת 2018 החברה ניהלה מגעים עם החברה הגרמנית, כאשר אולג היה חלק
19 מהגורמים הנוגעים בדבר (ת/י"א). בסמוך לתום המגעים, בחודש מאי 2019 נותק הקשר
20 בין החברה לבין **ECO** והאחרונה לא חזרה לפניותיה. והנה, הוברר, כי טכניקה משווקת
21 את מוצרי אקו עליהם עמלה החברה (ת/י"ב), לאחר שאולג עבר אליה, תוך ניצול קשריו
22 ולאחר ששולם שכר עבודתו (ע' 10 שי' 27-32; ע' 52 שי' 1-3).
- 23 55. **USC** – מדובר בחברה איטלקית אשר מייצרת מנועים לשחרור עשן ואוורור מבנים. אמנם
24 לדידם של הנתבעים **USC** עובדת עד היום עם החברה שממילא אין לה הסכם בלעדיות
25 עמה (ע' 3 שי' 19-29). ברם, אין מחלוקת כי טכניקה החלה להזמין מוצרים מחברה זו רק
26 לאחר מעבר אולג לשורותיה (ע' 54 שי' 12-13).
- 27 56. **CVL** – מדובר בחברה ספרדית אשר מתמחה במנעולים (ת/י"ד). טכניקה כבר ביצעה
28 הזמנה אחת לאחר מעבר אולג לשורותיה, אך **CVL** הודיעה לטכניקה כי אינה יכולה לספק
29 לה עוד מוצרים, שכן היא עובדת עם החברה. יוער, כי אמנון העיד כי הוא מייבא מנעולים
30 ממספר חברות – **WSS, GEZE** ו- **KFV**.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 57. **ששון אלומיניום** – יוסי הבהיר אמנם כי מדובר בלקוח של טכניקה לפחות משנת 2013
2 (ע' 10 ש' 32 ; ע' 11 ש' 1-2) וכי הוא סיפק מוצרי אקו (ע' 11 ש' 3-4). עם זאת, יוסי הודה
3 כי לא סיפק ללקוח זה בשנת 2013 מחזירי שמן וידידות בהלה (ע' 11 ש' 7-8), וכי הצעת
4 מחיר ראשונה שהוצאה לטובת **פרויקט שניידר** היתה **לאחר** שאולג החל לעבוד בטכניקה
5 (ע' 54 ש' 28-30) כאשר המשא ומתן בין החברה לבין ששון אלומיניום התנהל בשלהי שנת
6 2018-תחילת שנת 2019 (ת/ז 21 – ט').
- 7 58. אכן, דניאל הבהיר כי שימש כיועץ לפרויקט שניידר (ע' 42 ש' 32-36 ; ע' 43 ש' 1-10), כאשר
8 לטענתו הוא זה שפנה לאולג, נוכח הידע המקצועי שלו, כאשר היה ער לכך כי אינו עובד
9 כבר בחברה (ע' 44 ש' 16-17) וזאת חרף העובדה כי באותה עת אולג כבר **החליף** את מספר
10 הטלפון שלו (ע' 44 ש' 21-23) וכי המפרט הטכני אינו כולל מחירים רק נתונים טכניים (ע'
11 43 ש' 26-27). דא עקא, בהמשך הבהיר דניאל כי "זה משהו ספציפי ששאלתי אותו ונעזרתי
12 בו. **הוא לא הכיר ולא ידע שום דבר**. עד שלא הצגתי בפניו את המערכת המסוימת שצריך.
13 **הוא לא הכיר את הצורך ואת הפרויקט כך אני התרשמתי**... לא זוכר איזה מוצרים סופקו.
14 אני זוכר שהיה פתרון. לא זוכר מותג ומה היה בסופו של יום" (ע' 45 ש' 1-5). עדותו של
15 דניאל אינה מהימנה בעינינו, שכן אולג היה מעורב גם מעורב בפרויקט שניידר. אמנם
16 דניאל הבהיר כי לפרויקט זה הן החברה והן טכניקה סיפקו פרזול לדלתו (ע' 43 ש' 36 ; ע'
17 44 ש' 1-3), אך אישר כי לפני מעברו של אולג לא התנהל עם טכניקה בפרזול (ע' 45 ש' 8-
18 9).
- 19 59. למעשה, הפרויקט אותו ליווה אולג בחברה הושלם על ידי טכניקה לאחר שאולג עבר
20 לשורותיה. בעניין **נחמני** נקבע כי "אין...לומר שלעולם לא יוכל עובד להתקשר עם ספק
21 שהכיר במסגרת עבודתו אצל מעסיק קודם, ואין בכך כדי לומר שלעולם לא יוכל עובד
22 להתקשר עם לקוח שהכיר במסגרת עבודתו אצל מעסיק קודם. אלא שבנסיבות העניין
23 שבפנינו, שילובם של השניים, היינו, מתן שירות ללקוח שהכיר במסגרת עבודתו אצל
24 מעסיק קודם והשלמת עסקה שבה טיפל או היה אחראי באופן ישיר או עקיף במסגרת
25 עבודתו אצל אותו מעסיק, ואשר גיבושה טרם הסתיים בתקופת עבודתו, עולה כדי גזלה
26 של ממש. התנהלות זו פסולה היא. בוודאי שאין ליתן יד למצב שבו תוך כדי עבודה חותר
27 העובד תחת מעסיקו לגזול עסקאותיו". בהקשר זה מצאנו לציין, כי לא נעלמה מעינינו
28 העובדה, שלפיה החברה לא עקבה בעצמה אודות ההזמנה, הגם שאמנון יכל לעשות כן אל
29 מול דקלה (ת/ז; ע' 37 ש' 21-29), אך לדידו של אמנון "העיקר שנלקח ידע מפרויקט שלם
30 והפכו אותו מפרויקט של התובעת למוצרים חדשים שששון לא הכיר בעבר. **מחזירי שמן**
31 **וידידות של חברת אקו**...מי שהציג אותם לשוק וידע איך לעשות את זה, זה רק הנתבע 1"
32 (ע' 37 ש' 30-35).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 60. **לקוח LF** – יוסי אישר כי טכניקה לא העניקה שירות ו/או מכרה ללקוח זה מוצרים לפני
2 הצטרפותו של אולג לטכניקה (ע' 53 ש' 9-10; ע' 55 ש' 4-5).
- 3 61. **לקוח אלום קוסטיקה** - יוסי אישר כי בחשבונית משנת 2017 (ג/15) אין ידיות בהלה
4 ומחזירי שמן וכי לא מכרה לה מוצרים כאמור קודם לכן (ע' 55 ש' 6-8).
- 5 62. **לקוח אלומאיר**- מדובר בהרחבת חזית אסורה שכן לקוח זה לא נזכר בתצהיר.
- 6 63. אלא מאי. בסיכומיהם ביקשו הנתבעים לטעון כי **הידע הטכני בשילוב מקצועיות** נטולת
7 רבב של אולג, הם שהפכו אותו למוכר בתחום האלומיניום, לרבות בנוגע למתן מענה
8 למוצרים כמו "ידיות בהלה" ומחזירי שמן, ולפיכך לא ניתן לדרוש ממנו לוותר על
9 מומחיותו ומטכניקה לוותר על שיווק מוצרים מתקדמים שכאלה. דא עקא, כי לא זו בלבד
10 כי הנתבעים לא מיקדו את ההיבט **הטכני** כלל ועיקר בכתיבי בי-דין מטעמם, אלא כי היבט
11 זה הוא רק אחד מהממדים של התפקיד, וברי שלא הבולט שביניהם. נפרט. ראשית,
12 לתערוכה בחו"ל נסע אולג עם רוני המומחה בחברה בהיבט הטכני; ולטענת אולג הוא
13 ביקש מאמנון לקחת עמו שרטוטים לאחר תום העסקתו. שנית, דקלה המחליפה של אולג
14 נעדרת לכאורה ניסיון טכני, דבר המחזק את העובדה כי התפקיד בו שימש אולג בחברה
15 ליבתו בשיווק, כמנהל תחום אלומיניום בחברה. שלישית, תפקידו של אולג בטכניקה הוא
16 סמנכ"ל שיווק (סע' 13 לתצהיר אולג). רביעית, אמנם מיכאל הבהיר כי התובע "איש
17 מקצוע על" (ע' 30 ש' 4), אך בד בבד טען כי "מדובר במוצרים בטכניקות גבוהות ונדרשת
18 מיומנות על מנת שהוא יעבוד ולא סתם יהיה מותקן, אין הרבה כאלה ועל כאלה שיש אין
19 יבואנים (ע' 31 ש' 15-17). אך בהמשך מיכאל הדגיש כי "אני לא מתווכח על הנושא הזה
20 כי יש עוד כמה בעלי מקצוע כאלה בארץ. אם אתה לוקח את המידע שעליו אנו מדברים
21 (המידע הרוחני) והטכני ומאחד את זה עם **כל האינפורמציה המסחרית** שאותה הוא
22 הוציא אז אתה עושה מזה חגיגה אדירה" (ע' 32 ש' 16-20). במילים אחרות, היבט התמחור
23 הוא היבט דומיננטי בנסיבות העניין. בדומה אמנון העיד בפנינו כי "למוצר זה יש **יתרונות**
24 **במחיר והטכני**. את זה אתה מנצל. זה הידע שנמצא אצלי בחברה ואצל אנשים
25 שמתעסקים וזה דבר ששווה הכי הרבה בחברה. שום דבר לא שווה מעבר לזה" (ע' 36 ש'
26 10-13).
- 27 64. איננו סבורים כי הידע של אולג לגבי הפרטים **בדוח האקסל**, הוא ידע שהפך לחלק
28 מכישוריו המקצועיים הכלליים, הגם שידע זה הגיע אליו במהלך עבודתו בחברה.
- 29 65. אמנם לא הוצגה בפנינו הוכחה קונקרטית או עדות פוזיטיבית לשימוש כאמור, אך
30 לעמדתנו, קמה בנסיבות המקרה החזקה לגזל סוד מסחרי מצד אולג, שכן בהסתברות
31 קרובה לוודאי נעשה בו שימוש מצדו של אולג, אשר הוכח בפנינו כי לאולג היה גישה אליו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 זאת בניגוד לחובת האמון המוטלים עליו, כמשתמש כלפי החברה. שכן מכח חובת תום
2 הלב "מוטלות על העובד חובת נאמנות וחובת אמון מוגברות. חובה זו אינה נגזרת
3 מהוראותיו של חוק ספציפי אלא מנורמות התנהגות הנפרשות על פני מערכת יחסי עובד-
4 מעסיק המוטלות על כל עובד וביתר שאת על עובד בכיר" (ע"ע (ארצי) 35403-12-11
5 קאנטרי פלורס בע"מ - חוה נחמני (מיום 29.11.2016) וההפניות שם)(להלן- עניין נחמני);
6 ע"ע (ארצי) 1688-11-11 הארה תוכניות העשרה בע"מ- אליעזר פן (מיום
7 4.12.2012)(להלן- פרשת הארה).

סעדים

8
9 66. אשר לבקשת החברה ליתן צווי מניעה קבועים כנגד הנתבעים – האוסר לעשות שימוש
10 במידע ונתונים אשר כולל סודות מקצועיים ומסחריים ואשר ניטלו ללא היתר וזאת עד
11 למתן פסק דין בתביעה העיקרית; האוסר לפנות ללקוחות החברה וספקים עמם היה אולג
12 בקשר בהיותו עובד החברה; להימנע משיווק מוצרים ספציפיים מספקים אלו; להשיב
13 לחברה כל עותק מהמידע אשר נגנב ממנה ונעשה בו שימוש; להימנע מפרסום עמודים
14 מסוימים מקטלוג "אביזרי אלומיניום 2020" (סע' 142 ו-164 לכתב התביעה). כפי שיבואר
15 להלן, לא מצאנו להיעתר למי מסעדי הציווי המבוקשים.

16 67. ראשית, אמנם החברה מציינת בסעיף 148 לכתב התביעה כי היא "לא מבקשת למנוע את
17 העסקת הנתבע בנתבעת, אם כי בהפסקת הפגיעה המתמשכת בתובעת ע"י הנתבעים".
18 ברם, הלכה למעשה, היא מבקשת לצמצם באופן משמעותי את היקף העסקתו של אולג
19 בתחום האלומיניום, כאשר אפילו אם היתה מוגשת מטעם החברה בקשה לצו מניעה
20 בסמיכות לסיום עבודתו, ובית הדין היה סבור כי מאזן הנוחות נוטה לטובתה, אזי צווי
21 מניעה מגודרים היו ניתנים, לכל היותר, לתקופה בת ששה חודשים – תשעה חודשים (ראו
22 בהתאמה חוות דעתם של כב' הנשיא אדלר והשופט רבינוביץ בעניין הר זהב). בהקשר זה
23 מצאנו לציין, כי התביעה שבכותרת הוגשה, תוך שיהוי ניכר, כשנה לאחר שאולג כבר סיים
24 את העסקתו בחברה. החברה ידעה כבר בחודש אפריל 2019 כי אולג עבר לעבוד בטכניקה
25 (עי' 32 ש' 26-27). אמנם אמנון העיד כי "הדברים נעשו בהסתר. לכן לא הייתי ער לפעילות
26 שלו בתחום ידיות ומחזירי שמן בדלתות אלומיניום...לא בהתחלה אבל זה לקח 4 חודשים
27 לפחות עד שהייתה ירידה משמעותית..." (עי' 34 ש' 21-14). אם כך, מדוע החברה לא פנתה
28 בחודש אוגוסט 2019, אלא לראשונה במרץ 2020?

29 68. שנית, עלול להיווצר הרושם, שלפיו התרחבות סל המוצרים של טכניקה היא זו שמפריעה
30 לחברה ומטרתה פגיעה בתחרות חופשית, שכן מבוקש במסגרתה הפסקת שיווק מוצרים
31 ספציפיים תוך הורדתם מהקטלוג והפסקת הקשר העסקי עם הספקים, שכן עת מיכאל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 נשאל מתי לשיטתו אולג יוכל לעבוד בנישה שעוסקת החברה, הוא השיב "שנתיים שלוש
2 לא יוכל לעסוק בתחום שעסק אצלנו כדי לא לגרום לנו לנזק אמיתי" (עי' 31 ש' 26-22).
- 3 **בעת הזו**, מדובר בסעדים גורפים וכוללניים, אשר משמעותם פגיעה בלתי מידתית, הן
4 באולג והן בטכניקה, אשר עלולה לגרום לטכניקה, בהסתברות קרובה לוודאי לנזקים
5 תדמיתיים וכספיים, תוך פגיעה בחופשה העיסוק של אולג.
- 6 69. שלישית, הסעד הספציפי המבוקש בקשר למידע ולנתונים נתבקש עד למתן פסק דין
7 **בתביעה העיקרית**, כך שממילא אין כל מקום לתתו. לכך נוסיף כי בעניין **הר זהב** נקבע על
8 ידי כב' הנשיא אדלר כי "עובד אינו רשאי למסור למעסיקו החדש סוד מסחרי שרכש אצל
9 מעסיקו הקודם ועל-כן בנסיבות המקרה לא היה צורך **בצו החוזר על עיקרון זה**. בדומה,
10 לא היה מקום להרחיב את הצו גם על המעסיק החדש". הדברים מקבלים משנה תוקף
11 לנוכח חלוף הזמן מתום העסקתו בחברה.
- 12 70. **אשר לבקשת החברה למתן סעדים כספיים נזקיים על סך של 1,000,000 ₪**, כאשר
13 700,000 ₪ מתוכם, אף ללא הוכחת נזק, בהתאם לסעיף 13 לחוק (סע' 141-139 לכתב
14 התביעה)-
- 15 71. סעיף 13 לחוק קובע לאמור:
- 16 "א) בית המשפט רשאי על פי בקשת התובע, לפסוק לו, **לכל**
17 **עוולה, פיצויים בלא הוכחת נזק**, בסכום שלא יעלה על 100,000
18 שקלים חדשים.
- 19 (ב) לעניין סעיף זה יראו עוולות המתבצעות במסכת אחת של
20 מעשים, כעוולה אחת.
- 21 "...
- 22 72. בדברי ההסבר לחוק (הצעות חוק 2471, י"א בטבת נתשנ"ו מיום 3.1.1996) נקבע לגבי
23 **פיצוי ללא הוכחת נזק** לאמור:
- 24 "אחד המאפיינים של פגיעה ברכוש רוחני הוא **הקושי להוכיח את**
25 **הנזק שנגרם, בהיותו לעתים קרובות נזק ספקולטיבי**. על כן מוצע
26 לאפשר לבית המשפט מרחב תמרון באשר לפסיקת פיצויים, גם
27 ללא הוכחת נזק. בסוג פיצויים כאמור ראוי שבית המשפט יהיה
28 מוסמך לפסוק רק במתחם נתון של סכומים, במקרה כזה,
29 מוצעים פיצויים בגובה שבין 200 ₪ ל- 100,000 ₪. תובע יהיה
30 רשאי לבקש פיצויים ללא הוכחת נזק, גם אם בכתב התביעה הוא
31 תבע פיצויים רגילים ורק במהלך המשפט החליט לוותר על הוכחת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 הנזק ולבקש פיצויים ללא הוכחת נזק. בכל מקרה התובע לא יהיה
2 זכאי לשני סוגי הפיצויים. דהיינו, לפיצויים רגילים ולפיצויים
3 ללא הוכחת נזק גם יחד. הוראה בדבר פיצויים ללא הוכחת נזק
4 מעוררת את השאלה כיצד להגדיר הפרה לצורך הפיצוי הקבוע
5 מראש. הוראה זו מאמצת את ההלכה שנקבעה לעניין הפרת זכות
6 יוצרים בפסק דין בע"א 592/88 שגיא נ. ניניו (פ"ד מו (2) 254).
7 מוצע שמסכת אחת של פעולות (הפקת 100 עותקים, למשל)
8 תיחשב כהפרה אחת בלבד. תקרת הפיצויים הגבוהה יחסית
9 מאפשרת לבית המשפט להתחשב בהיקף ההפרה, הגדרת
10 ה"מסכת" תהיה תלויה בנסיבות ההפרה ולכן יש מקום להקנות
11 שיקול דעת רחב לבית המשפט."
- 12 73. בעניין **יארסלב** נקבע כי יש לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק על הצד הנמוך, שכן רשימת
13 הלקוחות שבמחלוקת נוצרה במהלך עבודת העובד וככזו היתה ממילא מצויה בידיעתו;
14 העובד לא עשה שימוש ברשימה זו במהלך יחסי העבודה, אלא רק לאחר סיומה; לא הוכח
15 שימוש בפועל ברשימה; אין מדובר ברשימת כלל לקוחות הסוכנות אלא ברשימת
16 הלקוחות של התובע עצמו במהלך עבודתו, לרבות בלקוחות שאינם פעילים; ניתן צו מניעה
17 ארעי ובהמשך זמני המורה לעובד להימנע מעשיית כל שימוש ברשימת הלקוחות. לפיכך
18 נפסק שם פיצוי על גזל סוד מסחרי על סך של 20,000 ₪. בפרשת **הארה**, הגם שלא נמצא
19 **קשר סיבתי ישיר** בין פעילות העובדים שביקשו להקים חברה מתחרה לכך שהלקוחות
20 לא המשיכו להתקשר עם החברה, נקבע כי **עצם** פעילותם מהווה הפרה של חובת תום הלב
21 והנאמנות המזכה בפיצוי ללא הוכחת נזק על סך 20,000 ₪. בעניין **נחמני** הפיצוי הועמד
22 על סך של 100,000 ₪.
- 23 74. אכן, לטענת הנתבעים, החברה לא ביקשה במסגרת הסעדים בכתב התביעה, **סעד עצמאי**
24 בדמות **פיצוי** בגין הפרת חובת תום הלב ואף לא כימתה אותה (סע' 5 לסיכומי הנתבעים).
25 שכן, בסעיפים 139 ו-140 לכתב התביעה נתבקש תחת הכותרת "סעד כספי", לאמור:
26 "**נזקי** התובעת עומדים על **1,000,000** ₪...מאחר ומדובר במעשים רבים נפרדים ובמקרי
27 קיצון של **חוסר תום לב** ופעולות אשר נעשו בכוונת מכוון, תטען התובעת למען הזהירות,
28 כי **אף** מכוח סעיף 13 לחוק...זכאית היא להיפרע מהנתבעים בגובה 700,000 ₪ **אף ללא**
29 **הוכחת נזק**, בהתאם לסעיף 13 לחוק". אכן, למקרא כתב התביעה קשה לחלץ את העילה
30 הקונקרטית בהיבט זה הנוגעת לסעד המבוקש. ואולם, בסעיף 6 (ב) (2) לחוק נקבע במפורש
31 כי שימוש בסוד מסחרי, ללא הסכמת בעליו ובניגוד **לחובת האמון**, נחשב כגזל סוד מסחרי.
32 ודוק, חובת האמון, חובת הסודיות וחובת הנאמנות מקופלות כולן בתוך חובת **תום הלב**.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 והנה, החברה טענה הן בכותרת כתב התביעה והן בגוף התביעה (סעי' 2, 3, 16, פרק ח') כי
2 עניינה של התביעה ב"הפרת חובת הסודיות וחובת הנאמנות". משכך, במסגרת הפיצוי
3 ניתן לקחת בחשבון את התנהלותו של התובע בניגוד לחובת האמון המוטלת עליו.
- 4 75. מכל אחד ואחד מהטעמים שלהלן, לא כל שכן מהצברם, הגענו לכלל מסקנה כי אולג הפר
5 את חובת האמון והסודיות אשר חב כלפי החברה וכי החברה זכאית ממנו לפיצוי ללא
6 הוכחת נזק. ודוק, בית הדין אינו מוסמך לפסוק סעדים כספיים כנגד טכניקה.
- 7 76. ראשית, לא ניתן לנו הסבר מניח את הדעת לשיחות התכופות שהתקיימו בין אולג לבין
8 יוסי במהלך החודשים ינואר ופברואר 2019. לדעתנו, הדבר לא התמצה ב"פעולות טכניות
9 ראשוניות לצורך יציאה לדרך עצמאית" (ענין הר זהב) או שיחות שהתמצו בדרכי קליטתו
10 ותנאי עבודתו של אולג בטכניקה כשכיר, כחלק ממשא ומתן למעברו לשורותיה, שכן
11 בנסיבות שכאלה לא היינו רואים בכך משום הפרת חובת תום הלב או הפרת חובת
12 הנאמנות (עניין אזוט). אמנם היו קשרים חבריים מסוימים בין יוסי לבין אולג קודם לכן,
13 אך תכיפות וכמות השיחות בחודשים ינואר ופברואר 2019 (נספחים י"ח ו- י"ט לתצהיר
14 אמנון; סעי' 7 לסיכומי התובעת), בין היתר לאחר פגישה עם עודד (עי' 50 ש' 35-17; עי' 51
15 ש' 10-1), כאשר עדויותיהם של אולג ויוסי בעניין הפגישה הנזכרת אינו מהימן בעינינו (עי'
16 55 ש' 31-23), מלמד על מסה קריטית של שיחות שסביר להניח כי עניינם במעברו
17 לטכניקה, כך שתשובתו של אולג כי לא היה כל שינוי בתדירות הקשר בחודשים ינואר
18 ופברואר 2019 אינה משכנעת (עי' 48 ש' 31-30). הדברים מקבלים משנה תוקף, עת יוסי טען
19 בעדותו בדיון בבקשה לצו מניעה כי "אני שמעתי במרץ (2019 – ד.י.) שלאולג יש מחליפה
20 וברגע ששמעתי על זה הרמתי אליו טלפון". בזיקה לכך יצוין, כי אולג אישר כי החל לעשות
21 שימוש במספר טלפון חדש בחודש ינואר 2019 ממנו התקשר ליוסי (עי' 48 ש' 9-7; יח/5;
22 יט/3; ג/2), כאשר האחרון לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע עשה שימוש בשני מספרי
23 טלפון במקביל (עי' 53 ש' 31-25).
- 24 77. שנית, אמנם אולג הפנה בתצהירו למספר חברות מהן קיבל לכאורה הצעות עבודה (סעי'
25 12 ו-13), אך עדותו של רפי לא הייתה משכנעת, בפרט שלא הציג כל אסמכתא לפגישות
26 שקיים עם אולג (עי' 42 ש' 19-6), כאשר פשר התיווך, בנסיבות העניין, מעורר למצער
27 תמיהה. שכן מחד גיסא, אולג הזכיר את חברת רפי שפירא במפורש בתצהירו, ומאידך
28 גיסא, רפי ביקש שלא לחשוף את זהות חברת שפירא, כביכול מדובר בסוד כמוס (עי' 42 ש'
29 1-3, 18-21).
- 30 78. שלישית, אמנם החברה ידעה כבר בחודש אפריל 2019 כי אולג הולך לעבוד בטכניקה,
31 ולמעשה ללא כל תקופת צינון, אך התרשמנו כי מיכאל סבר כי אולג הולך לעבוד בטכניקה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 בתחום החלונות, ולא בנישה של "ידיות בהלה ומחזירי שמן". בהקשר זה אמנון העיד
2 ועדותו מהימנה בעינינו כי "אני לא עוצר אותו מלעבוד בתחום. אני פה מכיוון שהוא לקח
3 את החומר הכי סודי שלנו, את החומר גלם שלנו, מחירי לקוחות, ספקים, תצורת תמחור,
4 תמהיל המוצרים, איך ניגשים לפרויקט, איך ניגשים לאדריכל, היתרונות שלנו, **לדעת איך**
5 **מוכרים את המוצר לפי יתרונותיו**, כל זה, זה ידע. סחורה על המדפים שעולה הרבה כסף
6 כל אחד יכול להביא. **בתחומים הנוגעים לדלתות שבהם אנו מתמחים – מחזירי שמן,**
7 **ידיות ומנעולים ברמה גבוהה**, בסף העליון, הידע והיכולת למכור את אותו מוצר ללקוחות
8 שלך, זה מה שנותן לך את היתרון... " (ע' 36 ש' 22-14). ובהמשך, "**כשאתה יורד לניואנסים**
9 **של המחירים אתה צריך לבנות על מנת לדעת את המחירים**. אתה מדבר עם חברה
10 גרמנית/ספק כלשהו, אני רוצה את המוצר הזה. הוא שולח לך מחיר ונותן לך הנחה. אתה
11 לא יודע איך זה נופל מבחינת התחרות שלך מבחינת עלויות. **לכן חומר הגלם ומחירי**
12 **המכירה האמתיים בפועל הם הנכס האסטרטגי שלנו כספק בשוק מעבר לידע שכמובן**
13 **אתה לא יכול למחוק ידע טכני שאדם צובר**. ברור שלא. זה הידע שאתה לא יכול לממשו
14 אם אין לך את חומר הגלם, הניירות. למצוא ספק זה תהליך ארוך ומיוסר. לא בכדי הוא
15 פנה לספקים שעבד איתם אצל התובעת. חברה ספרדית, סי וי אל, חברה בשם יו סי אס,
16 באיטליה, כל אחד מאלה מספק דברים. יש מאות יצרני מנעולים" (ע' 36 ש' 29-36).
17 בהקשר זה יצוין, כי לא נעלמו מעינינו טענות הנתבעים, כי לו סברה החברה שיש בידי אולג
18 סודות מסחריים, היה עליה לבחון חלופות שונות בסיום עבודתו כדוגמת תשלום שכר בזמן
19 תקופת הצינון (סע' 23 לסיכומי הנתבעים). דא עקא, כי התרשמנו שהחברה לא ידעה,
20 באמת ובתמים, **בסמוך לתום העסקתו** כי אולג עוסק בנישה הספציפית של ידיות בהלה
21 ומחזירי שמן, כך שלא ניתנה לה הזדמנות, באמת ובתמים, לנהל עמו שיח בעניין ו/או
22 לפנות במקרה הצורך לבית הדין האזורי לעבודה. עם זאת, לאחר מספר חודשים התקיימה
23 פגישה בין נציגי החברה לבין נציגי טכניקה במסגרתה הועלה עניינו של אולג, שגם לאחריה
24 לא נעשתה פנייה מיידית לבית הדין. לעמדתנו, השיהוי כשלעצמו הוא שיקול משמעותי עת
25 נבחן גובה הפיצוי ללא הוכחת נזק.

26 79. רביעית, ודוק, התרשמנו כי אולג ניהל מגעים עם ספקים ולקוחות אשר היתה לו היכרות
27 מוקדמת איתם, זאת על מנת לפתח בטכניקה את הנישה של ידיות בהלה ומחזירי שמן.
28 ויודגש, כי לדעתנו השאלה אינה אם לחברה או לטכניקה יש הסכם בלעדיות עם מי
29 מהספקים, כי ממילא אם קיימת בלעדיות הספק יעביר את הפניה לתובעת או לטכניקה
30 (ע' 3 ש' 18-1), אלא האם אולג ביקש להעביר לטכניקה ספקים או לקוחות (אשר תהליך
31 ההתקשרות מולם מורכב וממושך) אשר להם אין הסכם בלעדיות עם החברה, תוך פגיעה
32 לא הוגנת בה, זאת מעבר לשלושת הספקים "סאביו, יצאר וסבנייה" (ע' 52 ש' 4-5).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 80. לגבי FUHR - יוסי העיד כי נכח בתערוכה בה הציגה FUHR, הוא השאיר כרטיס ביקור
2 אך הם לא חזרו אליו (ע' 9 ש' 27-33). יוסי הבהיר כי לא פנה אליהם שכן "המוצרים
3 ש-FUHR הציגו בתערוכה דרשו אדם שיטפל בהם מקצועית ואני כבר הייתי מעבר ליכולת
4 שלי לטפל בזה. יש לנו בחברה מוצרים פשוטים יותר הנותנים מענה ללקוחות לדלתות...
5 כשאולג החל לעבוד במשיבה 2, הוא ביצע את הפניה ל-FUHR אחרי שהחל לעבוד אצלנו"
6 (ע' 10 ש' 6-7), וכאשר נשאל מה הזמנתם? הוא השיב "מחזירי שמן ומנגנוני בהלה" (ע' 10
7 ש' 7-11). אכן, אולג עדכן את אמנון בתערוכה כי ל-FUHR דברים חדשים ומעניינים,
8 והאחרון ביקש מאולג כי זו תעביר חומרים בעניין (ע' 4 ש' 25-33; ע' 8 ש' 28-29; ע' 29 ש'
9 25-26). התרשמנו כי אולג לא עדכן את אמנון על דבר מייל זה. כך גם תשובתו של אולג כי
10 לא השיב למייל באותה עת נוכח התפטרות אינה מהימנה בעינינו (ע' 8 ש' 30-31). אולם
11 וזה העיקר, כאשר נשאל אמנון מדוע לא יזם בעצמו פנייה ל-FUHR, הוא השיב, בדומה
12 לתשובתו של מיכאל, תשובה שאינה מניחה את הדעת - כי לא השאירו כרטיס ביקור
13 בתערוכה (ע' 5 ש' 1-11; ע' 32 ש' 3-5) וכי הנציג של FUHR כבר אמר שיש לו את הדוא"ל
14 של אולג (ע' 34 ש' 27-36; ע' 35 ש' 1-3). אכן, אמנון שלל את העובדה כי לא פנה לפיור
15 מבחינה אסטרטגית, כאשר בדיון ההוכחות טען בפנינו לראשונה כי פיור סרבה
16 להתקשרות עם החברה מחמת קשריה עם טכניקה (ע' 35 ש' 1-16). ברם, לאמיתו של דבר,
17 אמנון לא התעניין באותה עת בהתקשרות עמה שכן לחברה "היו מוצרים שווי ערך למוצרי
18 פיור" (ע' 8 ש' 25-27) והיא מזמינה מוצרים ממספר חברות מתחרות (ע' 5 ש' 12-13).
19 למעשה, מיכאל לא נתן כל הסבר מניח את הדעת מדוע עד היום החברה לא פנתה בעצמה
20 לפיור (ע' 32 ש' 6-8). לפיכך, מקובלת עלינו בעניין זה טענת הנתבעים, כי מדובר בעדות
21 כבושה והרחבת חזית מצד החברה שלא גובתה בראיות (סע' 31 לסיכומי הנתבעים).
- 22 81. חמישית, יוסי לא ידע להבהיר את פשר הנתונים אותם הציג רו"ח שביט (נספח ה' לתצהיר
23 מיכאל)(ע' 54 ש' 33-34). כאשר יוסי עומת עם נתוני המחזור של טכניקה (ע' 54 ש' 35-36;
24 ע' 55 ש' 1) הוא הבהיר "הייתה עליה במחזור, לא זוכר את המספרים" (ע' 55 ש' 1-3).
25 תשובתו אינה מהימנה בעינינו.
- 26 82. שישית, הנתבעים מקפידים לציין כי תחום האלומיניום מהווה לכל היותר כ-10%-15%
27 מכלל המחזור של החברה (סע' 26 לסיכומי הנתבעים). ואולם אין משמעות כי נוכח
28 שיעורים אלה כי ניתן לפעול בצורה בלתי הוגנת; וממילא אין מדובר באחוזים מבוטלים
29 כלל.
- 30 83. שביעית, אולג חסם את אמנון בדף הפייסבוק שלו ותשובתו היתה "זה עניין פרטי שלי,
31 הרגשתי לא נוח בסיטואציה הזאת" (ע' 7 ש' 27-28). אמנם אולג אינו חייב להשאר חבר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

- 1 של אמנון בפייסבוק, אך תשובתו אינה משכנעת בפרט לנוכח עמדתו כי אמנון הסכים כי
2 יטול עמו חלק מהמסמכים בתום עבודתו.
- 3 84. ודוק, בהתאם לדברי ההסבר לחוק, החברה אינה יכולה להיות זכאית לשני סוגי פיצויים,
4 דהיינו, הן לפיצויים רגילים והן לפיצויים ללא הוכחת נזק גם יחד. מכל מקום, **החברה לא**
5 **הוכיחה את הנזק הממוני שנגרם לה על ידי אולג.**
- 6 85. ראשית, החברה לא הציגה ראיות תומכות משמעותיות לנזקים שנגרמו לה, למעט מכתב
7 של רו"ח שביט על ירידה חדה במכירות במחלקת אלומיניום. אמנם במכתב רו"ח מיום
8 17.3.2012 (נספח ה' לתצהיר אמנון), קרי כשנה לאחר סיום עבודתו של אולג, רו"ח שביט
9 הצביע על "שינויים בהיקפי המכירות בקבוצות לקוחות האלומיניום" בסך כולל של
10 10,802,497 ₪; ובעדותו בפנינו הבהיר כי "ביצעתי בדיקה של מכירות של מחלקה מצוינת,
11 מחלקת אלומיניום שנגזרו מספרי החברה חשבוניות מס וכרטיסי לקוחות" (ע' 17 ש' 18-
12 20). ברם, כאשר נשאל "האם נכון שהמסמך שלך לא משקף נסיבות חיזוניות לפעילות
13 החברה כגון קורונה, עזיבת הלקוח וכיוצ"ב?" הוא השיב "הספרים שלי משקפים את מה
14 שמופיע בספרי החברה" (ע' 18 ש' 20-25). דומה כי עצם העובדה כי לשיטת החברה
15 לטכניקה היה גידול במכירות של 8 מיליון ₪, אין בכך כדי להוות הוכחה לנזק בסך של 8
16 מיליון ₪ לתובעת. ברם, אולג העלה מספר אפשרויות לירידה בתחום האלומיניום כגון
17 אובדן של הלקוח הכי גדול בשם "ארפל" בשל שינוי תקן של ממדים שאינו קשור לנתבע,
18 נגיף הקורונה, הורדת ההכנסות של מחלקות אחרות- אוטומציה ודלתות שהיו בעבר תחת
19 מחלקת אלומיניום, החלפת אולג במנהלת שאין לה ידע טכני או ניסיון מוקדם בתחום
20 האלומיניום ועוד ומשתנים רבים (סע' 7 לסיכומי הנתבעים). יוער, כי אמנון ציין כי ליווה
21 את דקלה ברמה היומיומית (ע' 33 ש' 35-36).
- 22 86. שנית, החברה אמנם טענה כי לקוחות דרשו ממנה הנחות בשיעור של 10%-15%, אך
23 כתימוכין לעמדתה הביאה אך הודעת דוא"ל מחודש 12/2019 (ת/י"ד 12-13; ע' 30 ש' 1-
24 36) – פנייה של דקלה לאמנון, כאשר נמחקה תשובת הלקוח (לכאורה יוסי) והוא אף לא
25 זומן לעדות. כך גם התובעת ביכרה שלא לזמן את דקלה לעדות. אמנם אמנון עמד בעדותו
26 על פגישה זו, במסגרתה הוברר כי טכניקה נתנה הצעה במקביל (ע' 37 ש' 20-8). ואולם,
27 הימנעות מהבאת ראיות נזקפת לחובת התובעת בעניין.
- 28 87. שלישית, אמנם מיכאל טען כי אולג פונה באופן **שיטתי** ללקוחות במחירים נמוכים יותר
29 מהחברה (15%-20%), אך לא צירף כל אסמכתא לכך, שכן לשיטתו "הן טלפוניות או
30 כשאנחנו נפגשים פרונטלית". מכל מקום, מיכאל לא נתן מענה מניח את הדעת לאי זימונו
31 של אף לקוח, ובלשונו "לא הבאנו לקוח? כי לא הבאנו" (ע' 29 ש' 27-35; ע' 30 ש' 1-2).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 10239-03-20

1 הדברים בענייננו מקבלים משנה תוקף עת בעניין נחמני נקבע כי "אין די בהצגת הצעות
 2 המחיר כדי להוכיח את הפסדי הרווח, ומשלא הוצגו ההוצאות הכרוכות בביצוע
 3 העסקאות, ממילא לא הוכח שיעור הרווח בגינן."
 4 88. רביעית, הן מיכאל והן אמנון לא הבהירו במדויק מהו הנזק שנגרם לחברה בהיבט של
 5 שעות עבודה (ע' 31 ש' 1-9; ע' 38 ש' 1-8).

סוף דבר

6
 7 89. נוכח כללם של דברים, אנו סבורים, כי במקרה שלפנינו קמה החזקה, שלפיה אולג עשה
 8 שימוש בדוח אקסל באופן המהווה גזל של סוד מסחרי, שכן התנהגותו אינה עולה בקנה
 9 אחד עם חובות האמון והסודיות ביחסי עבודה היונקים את כוחם מעקרון תום הלב.
 10 90. אשר על כן, אנו קובעים כדלקמן:

11 א. תביעת התובעת כנגד הנתבע 1 מתקבלת בחלקה. הנתבע 1 ישלם תוך 30 יום מהיום
 12 לתובעת פיצוי כולל על סך של 60,000 ₪ בגין גזל סוד מסחרי לפי סעיף 13 לחוק עוולות
 13 מסחריות. נוכח הסכום הנתבע והסעד הנפסק, מזה, ובשים לב להתנהלותו של הנתבע
 14 1, מזה, כל צד יישא בהוצאותיו.
 15 ב. תביעת התובעת כנגד הנתבעת 2 בכל הנוגע לסעדי הציווי נדחית, ובכל הנוגע לסעדים
 16 הכספיים והנזקיים להסתלק על הסף מחמת העדר סמכות עניינית. התובעת תשא
 17 בהוצאות הנתבעת 2 בסך של 10,000 ₪ בתוך 30 יום מהיום.
 18 זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.
 19 ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ג, (22 ינואר 2023), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
 20

נציג ציבור (עובדים)
מר יעקב ששפורטה

דורון יפת, שופט

נציגת ציבור (מעסיקים)
גב' רונית ירדן

21